Написав Яна Рожнятовська
Четвер, 23 липня 2015, 16:02

Ось ти цвітеш своїм духмяним цвітом,
Хоч прийде осінь за щасливим літом,
Хоч і пожовкнуть, нині буйні, трави...
Налий мені гіркої, друже, кави...

Твій сміх... який же він яскравий нині!
Як безтурботні твої очі сині!
А я дивлюсь у далечінь далеку...
Ти бачиш, друже, он оту лелеку?

Так, ти є літо, зараз свіже-свіже!
А я - зима, морозом очі ріже...
Бажаєш кави? Ні? Я допиваю...
Ти квітнеш ще, а я вже відквітаю...

І прийде час, твій голос залунає
Такий прозорий... а мене - немає...
Ти є! А я?.. "була колись" - згадаєш...
Та нині в тебе літо... розквітаєш...